

NOORDKANT AMSTERDAMSE BOS - NATUURRESERVAAT?

Menno Huizinga

Op 3 november 1987 heeft A.J. Cnoop Koopmans namens de PvdA-fractie een voorstel bij de Gemeenteraad van Amsterdam ingediend om de polde Meerzicht tot natuurreservaat te bestemmen. De polder Meerzicht, gelegen in de noordkant van het Amsterdamse Bos, is een graslandpolder van ongeveer 22 ha en herbergt een redelijk aantal weidevogels als Grutto, Tureluur, Kievit en Scholekster. Samen met het wat kleinere, aangrenzende Oeverlandenreservaat kan zo een reservaat van ongeveer 40 ha ontstaan en als zodanig worden beheerd. Vogelgebieden, natuurgebieden in het algemeen, zijn in de regio Amsterdam schaars en worden bovendien bedreigd (Huizinga 1987). Dit initiatief verdient daarom de ondersteuning van de Vogelwerkgroep Amsterdam en wordt hier integraal afgedrukt. Lezers worden tevens opgeroepen om op- of aanmerkingen op het voorstel bij het bestuur kenbaar te maken. Zonder goede vogelgebieden in de regio heeft een vogelwerkgroep nauwelijks nog bestaansrecht.

**Nr. 1781. Notitie van het raadslid Cnoop Koopmans, getiteld:
Polder Meerzicht als natuurreservaat.**

Amsterdam, 3 november 1987.

*Aan de Gemeenteraad***Polder Meerzicht als natuurreservaat.**

In het uiterste noordwesten van het Amsterdamse Bos ligt de kleine polder Meerzicht. De bedoeling van deze notitie is, aan uw Vergadering voor te stellen deze polder tot natuurreservaat te bestemmen en als zodanig te beheren.

Ligging en aard.

De polder is 22,3 ha groot en bestaat geheel uit weiland, omringd en doorsneden door slootjes. De bodem bestaat uit een 3½ tot 4 meter dikke veenaag, in het noordoostelijke deel vermengd met bagger, puin en zand. De polder is onderdeel van het Amsterdamse Bos, dat tussen 1936 en 1948 is aangelegd in het toenmalige polderland ten zuidwesten van Amsterdam. Voor de aanleg van dat bos is ongeveer 890 ha weiland met alle bestaande bebouwing vergraven, hervakveld en bebost, maar de polder Meerzicht bleef als weilandgebied bewaard en werd niet beplant. Ook de aangelegen boerderij Meerzicht werd, in tegenstelling tot andere boerderijen, behouden en bleef bestaan als veehouderij. Zodoende resteert in het grote bos- en recreatiepark een klein deel van het oorspronkelijke polderland. Wel kreeg de boerderij er een functie bij; bezoekers van het bos konden er melk of andere consumpties bestellen en op de eerste kaarten en plattegronden van het Amsterdamse Bos staat de boerderij dan ook vermeld als „Melkerij Meerzicht“.

Tegenwoordig is de boerderij uitgegroeid tot een modern horecabedrijf, waar partijen en recepties worden gehouden en waar men kan dineren. Tevens is in de boerderij het Bosmuseum gevestigd met voorlichtingsstands en een recent geopend diorama. De beheerder houdt op de boerderij nog steeds een aantal koeien, die in de polder worden geweid, maar verder wordt het boerenbedrijf er amper meer uitgeoefend.

Op de polder rust geen andere bestemming van die welke is aangegeven in het Algemeen Uitbreidingsplan van 1938 voor het gehele Amsterdamse Bos, te weten: bos.

Historie.

De polder Meerzicht behoorde oorspronkelijk tot de onbedijkte zuidelijke oeverlanden van het Nieuwe Meer en fungeerde als boezemland voor de grote Haarlemmermeer, waarvan het Nieuwe Meer een smalle uitloper was, die op zijn beurt overging in de door Amsterdam stromende Schinkel. Boezemlanden fungeren als uiterwaarden bij grote rivieren: bij

hoge waterstand stroomt het water er overheen en behoeden zij het aangrenzende cultuurland voor overstroming. Op oude kaarten uit 1700 en 1800 is te zien dat de Koenenkade toen de zuidelijke dijk langs het Nieuwe Meer was en dat, waar nu de polder Meerzicht ligt, zich alleen oeverland bevond met veen- en moerasland. Restanten van dat moerasland zijn thans nog elders tussen de Koenenkade en het Nieuwe Meer aanwezig: de zuidelijke oeverlanden van het Nieuwe Meer.

Polder Meerzicht is nu omsloten door een smalle dijk met wandel- en fietspad, het zogenaamde Meerpad, aangelegd op een kade die vroeger het tegen de Koenenkade gelegen buitendijkse land omringde. Niet kon worden achterhaald, wanneer dit Meerpad als dijk en vaste waterkering is aangelegd (zie bronvermelding nr. 1, blz. 38). Op een kaart van 1905 komt nog geen kade voor (idem nr. 4). In elk geval was het pad in 1930 aanwezig, dus nog voor de aanleg van het Amsterdamse Bos. Nadien is het pad als dijk verder versterkt tegen de golfslag van het Nieuwe Meer. Met name toen het Nieuwe Meer in 1961 werd uitgediept en aan de noordzijde aanzienlijk werd uitgebreid door het weggraven van de Riekerpolder, is het Meerpad van een versterkte beschoeiing voorzien (zie bronvermelding nr. 2).

Tijdens de aanleg van het Amsterdamse Bos is het noordoostelijke deel van de polder Meerzicht opgespoten en tijdelijk als bouwland gebruikt (zie bronvermelding nr. 1, bladzijden 48 en 89). Dit deel ligt dan ook ongeveer een ½ meter hoger dan de rest.

Huidig gebruik.

De polder fungeerde als weiland voor de koeien van de boerderij Meerzicht en werd daartoe geregeld bemest en gemaaid, terwijl voor een hoge grasopbrengst het waterpeil laag werd gehouden. Sedert 1984 is de pacht beëindigd. De beheerder van de boerderij mag er om niet nog steeds een aantal koeien laten lopen, maar de gemeente Amsterdam als grondeigenaar heeft daarover de zeggenschap en kan het gebruik aan voorwaarden binden of zelfs geheel beëindigen. Het aantal koeien is thans ongeveer 40, voornamelijk slachtvee. Het land wordt niet meer bemest en ook niet gemaaid; de koeien eten de grasmat kaaf. Enkele percelen worden niet beweide en worden met rust gelaten tot 15 juni; dan volgen hooien en nabeweidning. Het gebruik van de polder valt onder de afdeling Groenvoorzieningen van de Dienst Openbare Werken, zoals trouwens het gehele Amsterdamse Bos, en blijft als A-taak onder de centrale stad.

Natuurreservaat.

Nu de pacht is beëindigd, de boerderij een geheel andere bestemming (café en natuurmuseum) heeft gekregen en het landbouwbedrijf in de polder in feite niet meer wordt uitgeoefend, kan de polder met een ander doel worden beheerd. De fractie van ondergetekende stelt voor, de polder te bestemmen tot natuurreservaat. Daarbij doen zich drie bestemmingsmogelijkheden voor:

A. Weidevogelreservaat.

Gezien het teruglopen van de weidevogelstand in ons land en daarbuiten is met deze bestemming een algemeen belang gediend, dat goed past in het kader van de internationale actie ter behoud en bescherming van de Weilands in het algemeen, waaraan ook ons land deelneemt. Contact zou daartoe moeten worden opgenomen met de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels in Zeist, die reeds vele weilandgebieden heeft helpen inrichten en beheren als weidevogelreservaat en ook zelf enkele van zulke reservaten bezit (onder andere de Reef bij Westzaan). In elk geval zou de waterstand in de polder moeten worden verhoogd, zodat drassige plekken ontstaan en mogelijke tussenslootjes verlanden. Gehoopt kan dan worden op de vestiging van meer zeldzame weidevogelsoorten, zoals kempfaan, watersnip, slobend, zomertling en gele kwikstaart, misschien ook zwarte stern.

Thans broeden er voornamelijk de meer algemene soorten, zoals Kievit, grutto, tureluur en scholekster (zie bronvermelding nr. 2). Buiten het broedseizoen kan de polder fungeren als rust- en fouragegebied voor doortrekkende en/of overwinterende watervogels en steltlopers. De Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland te 's-Graveland heeft van oudsher goede ervaringen met het beheer van zulke weilanden, waar de waterstand kunstmatig hoog wordt gehouden ten behoeve van water-en weidevogels, onder andere op Texel.

B. Blauwgrasland.

Dit is de onofficiële benaming voor schrale, onbemeste, vochtige tot drassige weilanden die wel worden gemaaid maar niet bemest of door vee beweid en die in het algemeen extensief worden beheerd. Zulke weilanden worden gekenmerkt door grote levendigheid, bloemenrijkdom en een veelheid aan plantensoorten, waaronder orchideeën en andere zeldzame soorten. Daarentegen vertonen de meeste weilanden die intensief worden bemest, beweid en gemaaid met een laag gehouden waterstand, een grote eenvormigheid met een plantendeck van slechts enkele grassoorten die wel een hoge opbrengst geven maar weinig kleur en bloemen bevatten.

Helaas verdwijnt het schrale weilandtype steeds meer uit ons land, gesneuveld in het streven tot het bereiken van een zo hoog mogelijke opbrengst van de landbouwgronden. Nu voor de polder Meerzicht dit economische doel niet meer bestaat, is een terugkeer mogelijk en aan te bevelen tot het oude weilandtype, het zogenaamde veenhoiland.

Ook een combinatie van A en B is mogelijk. Voor beide vormen is een zogenaamd verschrald beheer vereist, waarbij de waterstand hoog is, weinig wordt gemaaid en gemest en een hoge grondopbrengst geen doel is. De polder Meerzicht leent zich hier goed voor, omdat hij als aparte polder te beheren is met een eigen waterpeil, onafhankelijk van de omliggende terreinen. De polder heeft weliswaar geen eigen gemaal, maar het waterpeil kan worden gereguleerd door middel van de aanwezige duikers, hetzij door inlaat van water uit het Nieuwe Meer, waar het waterpeil hoger is, hetzij door lozing van water op de roeibaan, waar het waterpeil lager staat dan in de polder. Bezwaar van inlaat uit het Nieuwe Meer is dat het water daar verontreinigd en in elk geval voedselrijk is.

Beter zou het zijn, alleen regenwater voor toevoer te laten zorgen. Dat komt de verschraling ten goede, die bij het beheer als natuurreservaat past. Ook is het denkbaar, de polder met dammetjes en/of stuwen in verschillende compartimenten in te delen, zeker in de beginperiode om ervaring op te doen met het meest geschikte peil.

Een derde mogelijkheid is:

C. Moerasland.

Het is mogelijk de open verbinding met het Nieuwe Meer te herstellen en het gebied weer terug te brengen in de staat van de vroegere boezemlanden, zoals ook het geval is in het aangrenzende moerasland. Men krijgt dan een grotere aaneengesloten ruimte moeras- en rietland, maar de specifieke functies zoals vermeld onder A en B worden dan niet gerealiseerd.

Natuurreservaten in het algemeen.

Amsterdam heeft in tegenstelling tot vele andere gemeenten in ons land binnen zijn gemeentegrenzen heel weinig natuurreservaten. Wel bezit de gemeente de waterleidingduinen bij Vogelenzang, en daar is natuurbehoud naast de waterwinning een tweede hoofddoelstelling, maar die terreinen liggen buiten de gemeentegrens. Ook de Kennemerduinen en het Goois Natuurreservaat, waarvan de gemeente Amsterdam mede-participant is, liggen daarbuiten.

Binnen de gemeentegrenzen bezit de reeds genoemde Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten de polder IJdoorn, die voornamelijk als vogelreservaat wordt beheerd, maar eigen natuurreservaten heeft de stad alleen in de oeverlanden van de Amstelveense poel en in de zuidelijke oeverlanden van het Nieuwe Meer, beide behorende tot het Amsterdamse Bos. De zogenaamde natuurpaden, die in het Amstelpark zijn aangelegd, zijn wel fraai en instructief, maar hebben met echte natuur niet veel van doen.

Nu is het niet zo bezwaarlijk, dat een grote stad, die wel andere zorgen heeft dan natuurbehoud en natuurbescherming en die elke plek grond kan gebruiken, weinig eigen natuurreservaten binnen zijn grenzen kent, maar waar mogelijk en waar andere belangen zich daartegen niet verzetten, verdient het aanbeveling ook binnen de grenzen van de compacte stad voor de natuur een plaats in te ruimen. Dat kan dan het beste daar geschieden, waar de grond niet gebruikt wordt voor woningbouw, verkeerswegen of industrieterrein en dat is onder meer het geval in de recreatie- en groengebieden die de stad kent. Juist in deze recreatie- en groengebieden is er alle ruimte en gelegenheid om een of meer natuurreservaten aan te wijzen.

Beide doeleinden van het terreingebruik (recreatie en natuurbehoud) kunnen elkaar hier zeer goed verdragen en vullen elkaar aan. De natuur immers wordt behouden en beschermd, zowel in het belang van de natuur zelf als in het belang van de mens" en omgekeerd kan de recreatie profiteren van aanwezige natuurterreinen, speciaal als die op instructieve wijze mede dienstbaar worden gemaakt aan voorlichting en educatie.

Eigenlijk zou elk recreatiegebied of stadspark een of meer grote of kleine natuurreservaten moeten bevatten (al was het maar in de vorm van een vogeleiland, plantentuin of bosje), waar de nodige rust heerst en het bezoek beperkt is en die mede op instructieve wijze dienstbaar worden gemaakt ten behoeve van het bezoekende publiek. Voorstellen daartoe zullen in een later stadium door onze fractie worden gedaan. In elk geval past de bestemming van de polder Meerzicht tot natuurreservaat zeer goed in een dergelijke opzet.

Samenhang met de noordelijke en zuidelijke oeverlanden van het Nieuwe Meer.

Het Nieuwe Meer met aangrenzende ruimten is een van de open lobben, die het stadspatroon van de stad Amsterdam kenmerken. Deze lobben of „vingers" vormen een vloeiende en verstrengelde overgang tussen de dichtbebouwde binnenstad en de vrije ruimte daarbuiten. Zij bestaan meestal uit water met aanliggend groen. Aldus reiken de Amstel, het IJmeer (met Diemerzeedijk en Waterlandse Zeedijk), het Noordzeekanaal, de Haarlemmertrekvaart en de Schinkel plus Kostverlorenvaart van ver buiten de stad tot dichtbij het Centrum.

Het verdient aanbeveling, deze stedebouwkundige opzet zoveel mogelijk te behouden. (Helaas is de Boerenwetering als voortzetting van de Hobbenmakade indertijd niet behouden als zo'n groene vinger, wat uit historisch en landschappelijk oogpunt bijzonder jammer is).

Aan de noordzijde van het Nieuwe Meer hebben nooit oeverlanden of boezemlanden gelegen. Een jaagpad met houten beschoning liep vlak langs het water, bestemd om er de schepen langs te trekken met paarden of mankracht; wel waren daar aangrenzende volkstuinten en sportterreinen, die er nu nog zijn. Het jaagpad is in 1961 voor het grootste deel weggegraven gelijk met het leegzuigen van de Riekerpolder tot op 20 meter diepte ten behoeve van zandwinning voor de westelijke tuinsteden. Een grote diepe plas als noordelijke uitstulping van het Nieuwe Meer was het resultaat. Deze plas vormt nu een logisch onderdeel van de „open lob". Aan de noordzijde daarvan heeft zich een weelderige oeverbegroeiing gevormd: de noordelijke oeverlanden, oorspronkelijk door de gemeente als woningbouwlocatie aangewezen. In januari 1986 echter schrapt de PvdA op voorstel van ondergetekende deze locatiebestemming uit het programma van de PvdA 1986-1990 en in het daarop volgende programmakkoord is deze lijn overgenomen. Er worden nu door de gemeente met financiële steun van de provincie plannen ontwikkeld voor een gecombineerde inrichting van die noordelijke oeverlanden ten behoeve van recreatie en natuur. Nu de ontwikkeling aan de noordkant van het Nieuwe Meer er zo gunstig uitziet, is er alle reden, aan de zuidkant de natuurfunctie van het land te versterken.

Aan die zuidzijde resteren nog enkele delen van de oude (boezem-) oeverlanden: allereerst een klein stukje tegenover het Bosmuseum, toegankelijk via paadjes en bruggetjes. Vervolgens een wat groter stuk moerasland ten oosten van polder Meerzicht, bestaande uit riet met opschietend moerasbos. Dit laatste terrein is niet voor publiek toegankelijk en staat op de kaart vermeld als „oeverlandenreservaat". Het gebied staat in open waterverbinding met het Nieuwe Meer, met alle water-en andere verontreiniging van dien. Als vestigingsplaats voor moerasvogels heeft dit terrein niet geheel aan de in de jaren veertig gestelde verwachtingen voldaan. Bepaalde beheersmaatregelen worden er niet genomen.

Bij een toekomstig beheer van polder Meerzicht als natuurreservaat verdient het aanbeveling, de genoemde zuidelijke oeverlanden daarbij te betrekken.

Functie voor educatie en recreatie.

Een beheer van de polder als natuurreservaat sluit een dienstbaar maken aan educatie en recreatie niet uit, integendeel. Weliswaar zal het in verband met de kwetsbaarheid van het terrein en met de noodzakelijke rust voor de vogels niet vrij voor publiek toegankelijk kunnen zijn, maar geleide en begeleide vormen van bezoek zijn mogelijk en aan te raden.

Als een van de mogelijkheden daartoe zou een educatief wandel- of excursiepad (een zogenaamd natuurpad) door een deel van de polder kunnen worden aangelegd, dat voor kleine groepen bezoekers (thi

voorbeeld schoolklassen) onder leiding en op aanvraag toegankelijk is. Het Bosmuseum en het Diorama, die in een hoek van de polder naast de boerderij zijn gelegen, bieden daartoe een goed uitgangspunt.

Een bezoek aan het museum kan aldus aanschouwelijk worden gemaakt in het veld. Voor het gidsen zou een beroep kunnen worden gedaan op eigen personeel van de gemeente, maar ook op medewerkers van de Amsterdamse Natuurhistorische Raad en van het IVN (Instituut voor Natuurbeschermingseducatie), alsmede op vrijwillige medewerkers van de Stichting Vrienden van het Amsterdamse Bos, welke stichting zich tegenover ondergetekende daartoe in beginsel bereid verklaarde.

Speciale regelingen zouden getroffen kunnen worden voor schoolklassen, om aldus het moderne begrip „natuureducatie” verder gestalte te geven, aldus in nauw overleg met de afdeling Onderwijs van de centrale stad en van de aangrenzende deelraden. Het onderwijzend personeel zal wellicht enige bijscholing of opfrissing van de „natte-his”-kennis dienen te krijgen.

Een andere mogelijkheid om de polder voor educatieve doeleinden te benutten is het plaatsen van een of meer vogelobservatiehutten aan de rand van de polder op of langs de dijk, waar het Meerpad loopt en vanwaar men een goed uitzicht over het polderland heeft.

Financiële aspecten.

Dit alles behoeft niet veel te kosten. Het waterpeil kan geregeld worden door middel van de bestaande duikers, die eenvoudig kunnen worden geopend en gesloten. Wil men (bij voorbeeld in tijden van droogte en weinig regenval) geen water uit het Nieuwe Meer inlaten in verband met de verontreiniging en voedsrijkdom daarvan, dan is de aanschaf van een eenvoudige waterpomp noodzakelijk. De begroeiing zal eenmaal per jaar moeten worden gemaaid en het materiaal afgevoerd. Mogelijk is een boer of agrarisch ondernemer in de buurt bereid dit werk met gesloten beurzen te verrichten en het veenhooi in zijn bedrijf te gebruiken. Anders moet het door de gemeente in eigen beheer of met vrijwilligers worden gedaan. Wellicht kan de landelijke werkgroep kampbegeleiders van het IVN, die geregeld werkkampen in natuurterreinen houdt en over de nodige ervaring, hulpmiddelen en gereedschappen beschikt, daarbij worden ingeschakeld.

Voor zover het terrein te drassig is voor gewone machines, kan een beroep worden gedaan op een van de bevriende natuurbeschermingsorganisaties (Natuurmonumenten of Noord-Hollands landschap), die over zulke moerasmaaimachines met extra brede rupsbanden beschikken.

Eenmalige kosten zullen moeten worden gemaakt voor de aanleg van tussendammen en het opnieuw graven of uitdiepen van slootjes. De provincie Utrecht bij voorbeeld heeft vroegere weilanden tot veenhooiland gemaakt door vertraagde inlaat van water via een gerekt circulatiekanaal en een slotenstelsel met zigzagpatroon.

Voor natuurwetenschappelijk beheer bestaan enkele subsidieregelingen:

1. Provinciaal.

De provincie Noord-Holland heeft de nota Ecologisch Beheer uit 1985, die een subsidiemogelijkheid biedt voor financiering van beheersprojecten van particulieren en gemeenten waarbij in enigerlei vorm natuurontwikkeling wordt bevorderd. Het gaat dan om aanloopkosten voor de eerste jaren, niet om permanente subsidiëring. Contact ware op te nemen met de Provinciale Planologische Dienst, die met de uitvoering van de nota is belast. In elk geval lijkt de opzet met polder Meerzicht als geschatst, goed te passen in het beleid van het rijk en de provincie met betrekking tot de Randstad Groenstructuur.

2. Landelijk.

Het is mogelijk de polder Meerzicht, alsmede de aangrenzende zuidelijke oeverlanden te brengen onder de Natuurbeschermingswet, in welk geval van rijkswege doelsubsidies te verkrijgen zijn in de kosten van een goedgekeurd beheersplan, dat (zoals de wet zegt) „een meerwaarde als natuurgebied aan een terrein toevoegt”. Deze wet geldt niet alleen voor grote terreinen, maar ook voor kleinere, zoals deze polder (kleinste gebied dat onder deze wet valt: 14 ha). Hiertoe ware contact op te nemen met de Coördinerend Directeur Landbouw, Natuur en Openlucht recreatie van het Ministerie van Landbouw te Haarlem.

Er bestaat ook nog een landelijke Natuurbijdrage Regeling, maar de financiële middelen voor deze regeling zijn uitgeput.

Ten slotte kan voor incidentele kosten (bij voorbeeld voorlichtingsmateriaal, aanschaffing hulpmateriaal) een beroep worden gedaan op particulieren, zoals de genoemde Stichting Vrienden van het Amsterdamse Bos.

Geschat wordt dat de gemeente aldus geen of vrijwel geen extra kosten op haar eigen (zwaarbelaste) begroting behoeft op te nemen.

Toekomstig beheer; beheerscommissie.

Als uw Vergadering besluit conform het voorstel van deze notitie polder Meerzicht te bestemmen tot natuurreservaat, verdient het aanbeveling een natuurwetenschappelijke beheerscommissie in te stellen, die adviseert over het terreinbeheer. Daarin zouden onder meer vogelkundigen, biologen, botanici, landschapsarchitecten en personen met educatieve ervaring op natuurgebied (bij voorbeeld van het IVN) zitting moeten nemen.

Op ongeveer dezelfde wijze worden thans de oeverlanden van de Amstelveense Poel beheerd: een begeleidingscommissie adviseert de hoofdafdeling Groenvoorzieningen van de Dienst Openbare Werken en brengt daarover jaarlijks verslag uit (zie bronvermelding nr. 3).

Bij het beheer van de polder zouden in elk geval als uitgangspunten moeten gelden:

- behoud van open karakter van het landschap;
- behoud van het Meerpad als openbaar fiets- en wandelpad rond het grootste deel van de polder;
- behoud van de knotwilgen en enige begroeiing langs dat Meerpad;
- extensief grondgebruik met verschranderend terreinbeheer en een verhoogde waterstand;
- beheer als weidevogelreservaat en/of blauwgrasland (veenhouland);
- dienstbaar maken aan voorlichting en educatie van bezoekers en wandelaars, in samenhang met het Bosmuseum in boerderij Meerzicht.

De in te stellen permanente beheersadviescommissie zou dan deze uitgangspunten nader moeten uitwerken, zoals de hoogte van het waterpeil, het al-of-niet uitdiepen of laten verlanden van de tussenslootjes, het aanbrengen van dammetjes, de mate en het tijdstip van bemaaiing (na het broedseizoen, in herfst of winter), het al-of-niet handhaven van vee voor begrazing en de aanleg van een educatief excursie- of wandelpad door een deel van het terrein.

Het verslag van die commissie kan dan jaarlijks aan de desbetreffende commissie van advies en bijstand ter kennisneming en desgewenst ter bespreking worden toegezonden.

Ondergetekende stelt namens de fractie van de PvdA uw Vergadering voor, conform deze voorstellen te besluiten.

Het lid van de Gemeenteraad,
A.J. Cnoop Koopmans

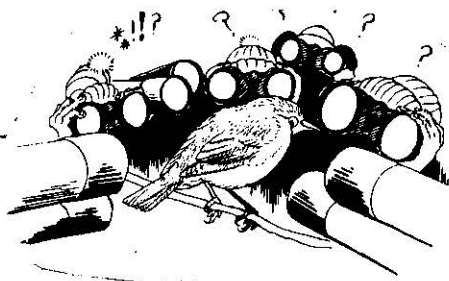
Bij de samenstelling van deze notitie is onder meer gebruik gemaakt van de volgende bronnen:

1. Het Amsterdamse Bos, van cultuursteppe tot hospark (uitgegeven onder redactie KNNV en NJN door G.W. Breugel, Amsterdam 1947);
2. Natuurpad Het Amsterdamse Bos nr. 1 (uitgave IVN 1979);
3. Jaarverslag 1986 van de Begeleidingscommissie Amstelveense en Kleine Poel;
4. Een kruiwagen vol bomen; verleden en heden van het Amsterdamse Bos door J.Th. Balk (uitgave Stadsdrukkerij Amsterdam 1979).

Het Gemeenteblad (Amsterdam) 11-11-1987
blz 3927-3936

toekomstige Oeverlanden

EXCURSIEPROGRAMMA VOORJAAR 1988

Zondag 13 maart: fietstocht door Waterland naar Marken

De traditionele voorjaarsfietstocht naar Marken wordt dit jaar weer gehouden. De eerste weidevogels als Tureluur, Grutto en Kempmaan zijn al weer terug. Langs de Waterlandse Zeedijk gaan we op zoek naar IJsgors, Sneeuwgorst en Strandleeuwerik.

We vertrekken om 9.00 uur van het benzinestation aan het begin van de Schellingwouderbrug. Het is niet nodig zich op te geven voor deze excursie.

Zaterdag 16 april: fietstocht door het zuidelijk deel van onze regio

In het Amsterdamse Bos kijken we welke zangvogels er weer zijn teruggekeerd. Vervolgens gaan we richting Ronde Hoep en via het Gein naar de Diemerzeedijk. We vertrekken om 8.30 van het parkeerterrein bij de tribune aan de Bosbaan. Het is niet nodig zich voor deze excursie op te geven.

Zaterdag 7 en zondag 8 mei: Twente

Het voorjaarsweekeinde wordt dit jaar in Twente gehouden. In dit afwisselende gebied komen tal van soorten voor waar je in onze regio je best voor moet doen zoals Appelvink, Grote Gele Kwikstaart, Wespandief en Havik. We overnachten op de kampeerboerderij "'t Keampke", Hanhofweg 5, De Lutte, in de omgeving van Oldenzaal. Ter plekke worden fietsen gehuurd.

Meenemen: Kleding voor alle weertypen, slaapzak, bord & bestek, beker en eten voor zaterdagochtend.

We vertrekken op vrijdag 6 mei om 19.00 uur van het Amstelstation.

Voor dit weekeinde dient men zich UITERLIJK 23 APRIL op te geven.

Zondag 22 mei: Hoge Veluwe

De Hoge Veluwe is één van de weinige terreinen in Nederland waar de Duinpieper broedt. Andere soorten die we hier kunnen aantreffen zijn Klein Bonte Specht, Draaihal, Appelvink en roofvogels als Buizerd, Havik en Boomvalk. Bij het bezoekerscentrum staan gratis fietsen klaar waar we dankbaar gebruik van zullen maken.

We vertrekken om 7.30 uur van het Stadionplein en gaan per auto.

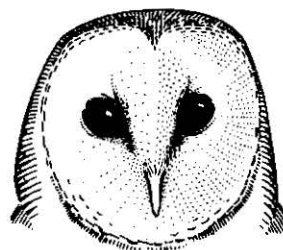
Zondag 19 juni: fietstocht naar Ankeveen en omgeving

In het plassengebied van Ankeveen gaan we op zoek naar Purperreiger en Woudaapje, terwijl we zullen luisteren naar Snor, Sprinkhaanrietzanger en Kleine Karekiet. Via de weidegebieden langs het Naardermeer en bij Muiden gaan we weer terug richting Amsterdam.

We vertrekken om 7.00 uur van het Amstelstation. Het is niet nodig zich voor deze excursie op te geven.

Voor het voorjaarsweekeinde en de excursie naar de Hoge Veluwe geldt: opgave bij Peter Scholten, 020-971158. Autobezitters worden verzocht de plaatsruimte door te geven. Bij gebrek aan eigen vervoer wordt gebruik gemaakt van huurauto's of busjes.

CONTACTAVONDEN VOORJAAR 1988

Woensdag 23 maart: IJsland

René Pop neemt ons vanavond mee naar het land van de geysirs en de hete bronnen. Daarnaast laat hij dia's zien van minder bekende vogelsoorten die de afgelopen jaren in Nederland zijn waargenomen.

Donderdag 21 april: India

Roy de Haas is naast districtcoördinator van SOVON ook een verdienstelijk fotograaf. Onlangs heeft hij een bezoek aan India gebracht. Op deze avond laat hij ons dia's zien die hij op deze reis heeft gemaakt.

De contactavonden worden gehouden in de zaal van de Amsterdamse Natuurhistorische Raad, Plantage Middenlaan 24. De avonden beginnen om 20.00 uur. De zaal is open vanaf 19.45 uur.

KVWGONDERZOEK VWGONDERZOEK VWGONDERZOEK VWGONDERZOEK VWGONDERZOEK VWGONDERZOEK VWGONDERZOEK VWGONDERZOEK VWGONDERZOEK

Telling van Blauwe Kiekendieven op slaapplaatsen in de regio

Op 19-20 maart wordt de laatste telling van de winter 1987/1988 van Blauwe Kiekendieven gehouden. Bekende slaapplaatsen in de regio zijn: Vijfhoek, Oeverlanden Nieuwe Meer, Zandput Badhoevedorp, Ruigoord en Mobil Oil. De tellingen duren van één uur voor tot een half uur na zonsondergang. Indien u wilt meewerken, neem dan contact op met Menno Huizinga (020-647604).

Inventarisatie Noordkant Amsteramse Bos

Ook dit jaar wordt de Noordkant weer geïnventariseerd. Wilt u meewerken of eens nagaan hoe een inventarisatie wordt uitgevoerd of uw kennis van vogelgeluiden verbeteren door eens een ronde mee te lopen, neem dan contact op met Menno Huizinga (020-647604)

Inventarisatie Lange Bretten

Annelies Römer (020-191515) heeft dit jaar de inventarisatie van de Lange Bretten op zich genomen. Hulp kan zij altijd gebruiken. Ook als u uw kennis van rietzangerachtigen wil verbeteren of een Blauwborst wil horen zingen kunt u contact met haar opnemen.

Inventarisatie Vondelpark

Wilt u meewerken aan de inventarisatie van het Vondelpark, neem dan contact op met Ton Eggenhuizen (020-852955)

Fenologie onderzoek in de regio Amsterdam

Ook dit jaar heeft u weer een lijst ontvangen waarop de eerste voorkaarswaarnemingen kunnen worden ingevuld. Iedereen kan er aan meedoen. Tjiftjaf, Fitis of Gierzwaluw ed zijn niet bepaald lastig om in de grote stad waar te nemen. Iedereen wordt verzocht de ingevulde lijst zo spoedig mogelijk na 1 juli te sturen naar Dirk Jan Tang, Leidsegracht 18, 1016 CL Amsterdam.